

En generös gemenskap – Allt detta kan bli ditt

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Läs Lukas evangelium 4:5-8

Denna text är hämtad från inledningen på Jesu offentliga verksamhet. Sedan han blivit döpt av Johannes döparen, och den helige Ande i form av en duva kommit över honom, för Anden honom ut i öknen där djävulen frestar honom. Djävulen frestar Jesus på tre områden: att slippa vara hungrig, att få pengar, rikedom och makt och slutligen att vilja bevisa sin ställning som Guds son. Idag handlar predikan om att frestas av pengar, rikedom och makt.

Djävulen erbjuder Jesus att få all makt och all härlighet. Det är alltså inget litet erbjudande. Han kunde fått allt som finns i hela världen. Djävulen säger att det har lagts i hans händer. Det där är typiskt djävulen – lite halvsant sådär. Egentligen tillhörde allt Jesus från början. I honom skapades allt i himlen och på jorden, skriver Paulus. Sanningen är att djävulen lurade till sig den här världens makt och härlighet. Han utnyttjade människans svaghet och den frihet vi fått av Gud. Men visst har han det nu i sina händer, och nu vill han få Jesus på fall. Han vill få Jesus under sig. Han vill få Jesus att tillbe honom.

Spontant kanske vi tänker att Jesus inte var intresserad av rikedom, ägodelar och makt på den här jorden. Han var ju Guds son och skulle vända tillbaka till sin Far i himlen. Han ville ju inte fastna i någonting här. Men jag tror att vi är högst orättvisa och otacksamma mot Jesus om vi inte tror att det verkligen låg en stor frestelse i detta även för honom. Han säger aldrig i den här texten att han inte är intresserad, utan att han avstår för att han vill tillbe Herren sin Gud. Som människoson hade han säkert likadana känslor som du och jag skulle haft, men han var vaken på djävulens frestelser som ju aldrig ger den bestående lyckan.

Jesus avstod från makt och rikedom. Paulus kommenterar det så här: *”Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus. Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig odmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. (Fil 2:5-7)*

Jesus var lydig, står det. Han kunde ha varit olydig. Jesus avstod verkligen från allt. Varför gjorde han det? Jo, han gjorde det för din och min skull. Han ville köpa oss fria från honom som har roffat åt sig makten och härligheten. Genom att han inte tillbad djävulen så kan vi få del av hans seger när vi tar emot honom i våra liv. Hade han sagt ja till det, så hade djävulen blivit hans herre och vi hade varit kvar här på denna jord. Då hade ju hela planen spruckit och vi hade inte fått evigt liv.

Den mest generösa människa som någonsin levit i världen heter alltså – Jesus Kristus! Man kan inte bli mer generös än han, för han kunde ha ägt precis allting på hela jorden, men sa nej till det. Paulus uppmaning till filipperna är nu att låta det sinnelag råda hos dem som också fanns hos Kristus Jesus. Ett generöst liv, ett utgivande liv det är vad vi är kallade till. Det är sådan som han är, och sådan som han vill att vi ska vara.

Vi vill väl alla ha ett gott och bra liv här på denna jord och sedan i evighet med Gud. Men om vi inte får det? Om det krånglar eller blir jobbigt här, så säger vi sällan till Gud: ”Ja ja, jag har ju i alla fall ett evigt liv som väntar, så vad spelar det för roll nu? Jag avstår så gärna från allt som den här världen har att erbjuda

precis som du gjorde.” Så gör vi inte. Nej, vi blir besvikna och kanske arga och tycker att Gud är orättvis mot just oss eftersom andra får det så bra men inte jag.

Vilka andra förresten? I veckan sändes Unicef-galan ”världens viktigaste kväll” där man möttes av rapporter från Burma, Bangladesh, Sydsudan med flera länder där krig, svält, övergrepp, sjukdomar och död är vardagsmat. Jämför vi med oss, har vi egentligen ingenting att klaga på. Programmet gav perspektiv och jag satt faktiskt med lite dåligt samvete och skämdes över hur lätt man själv ställer krav på hur man tycker att det borde vara och hur mycket man klagar. Egentligen har de flesta av oss i Sverige det hur bra som helst, om man jämför.

När vi ger, vill vi gärna att det vi ger till ska vara något bra ändamål. Det kan väl vara riktigt, men vi måste samtidigt vara klara över att Gud inte i första hand vill ha sponsorer, som ska få bästa valuta för sitt givande. Han vill ha kärleksgåvor. Gåvor från hjärtat. Att vi ger först och främst för att vi älskar Jesus och är tacksamma till honom. Att ge till församlingen är alltid en gåva till Jesus för det är hans församling: Han är huvudet och vi är kroppen.

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Är det skillnad på Jesu frestelse att bli rik och vår frestelse att bli rik? Håller du med om att det kan ha varit en kamp även för Jesus i detta?
- 2) Vad hade hänt med världen och dig och mig om Jesus gett vika, tillbett djävulen och fått all makt och härlighet? Vad hade konsekvenserna blivit?
- 3) ”Allt detta kan bli ditt”. Kan man inte som kristen vara rik? Måste man avstå som Jesus?
- 4) ”Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus” Vad känner du att du avstått ifrån för Jesu skull? Har du blivit besviken på Gud för utebliven rikedom fast du haft mat på bordet?